

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Гергана Маринова – член на научното жури в конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“ по научната специалност „Наказателен процес“ от област на висшето образование „Социални, стопански и правни науки“ (шифър 3), научно направление „Право“ (шифър 3.6), обявен от СУ „Св. Климент Охридски“

**относно научноизследователската и преподавателската дейност на гл.
ас. д-р Георги Митов**

Главен асистент д-р Георги Митов е единствен кандидат в обявения от СУ „Св. Климент Охридски“ конкурс за заемане на академичната длъжност доцент по наказателен процес, в който участва с монографията „Възобновяване на наказателни дела“, София, Сиби, 2011 г., 216 с., и 22 научни публикации в списания, сборници и книги. Седем от тези публикации са свързани с темата на монографията.

Монографичният труд „Възобновяване на наказателни дела“ е в обем от 216 страници и включва увод, четири глави, заключение и библиография.

В глава първа накратко се проследява възникването и развитието на института на възобновяването на наказателни дела от Античността и Средновековието до края на 20 век. Самостоятелно място е отделено на развитието на института в българското законодателство от 1878 г. до днес. Изяснени са характерните белези на възобновяването като извънреден способ за контрол, както и особеностите на основанието за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК, което същностно се отличава от останалите основания.

Глава втора е посветена на отделните основания за възобновяване по чл. 422, ал. 1 НПК. Първо са изведени общите им белези, а след това е разгледано поотделно всяко едно от тях. Изяснени са точния му смисъл и съдържание и са направени предложения за усъвършенстване на правната уредба.

Възобновяването по искане на задочно осъдения (чл. 423 НПК) е разгледано в самостоятелна глава (глава трета). Изяснена е процесуалната същност на това основание – то се явява гаранция на правото на обвиняемия на лично участие в наказателното производство срещу него; проследено е развитието на правната му уредба; съпоставено е с другите основания за възобновяване и е направен изводът, че не се явява самостоятелно такова, поради което е неоправдано уреждането му в отделна разпоредба.

В глава четвърта е анализирано производството по възобновяване, като са разгледани: актовете, които подлежат на проверка; лицата, които могат да искат възобновяване и сроковете за това; установяването на основанието за възобновяване; реда за образуване на производството и разглеждане на делото, както и правомощията на съда.

Възобновяването на наказателни дела е самостоятелен стадий на наказателния процес, който обаче не бил обект на самостоятелен и цялостен научен анализ. В българската наказателнопроцесуална литература липсва съвременен монографичен изследване на проблемите на възобновяването. Поради това цялостното разглеждане на този институт и изясняването на процесуалната му същност в един монографичен труд само по себе си представлява съществен принос в наказателнопроцесуалната ни теория. В монографията се открояват и редица конкретни приноси, сред които: обосноваването на тезата, че единствено характерът на проверявания акт като влязъл в сила определя

„извънредността“ на разглеждания способ за контрол; обосноваването на тезата за наличието на същностна разлика между основанията за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК и останалите основания, както и за липса на такава между основанията по чл. 423 НПК и останалите основания; критичният анализ на правната уредба на актовете, предмет на проверка в производството по възобновяване; изясняването на редица въпроси, свързани със самото производство (начин на установяване на основанията за възобновяване, компетентен орган, срок и др.); представеният сравнително-правен анализ; направените множество предложения *de lege ferenda*.

Останалите публикации на д-р Г. Митов са посветени на различни проблеми на наказателния процес (въззивни правомощия на касационния съд; субекти на наказателния процес; поправка на явна фактическа грешка по наказателни дела, понятието за наказателно преследване и др.), наказателното право (наказанието пробация, непълнолетните като субекти на наказателна отговорност), както и на проблеми в други области (дисциплинарното наказване по Закона за адвокатурата). Те са доказателство за широките научни интереси и задълбочени познания на д-р Г. Митов не само в областта на наказателния процес, но и в други научни области - наказателно право, изпълнение на наказанията, което се потвърждава и от обстоятелството, че той води лекции и упражнения по няколко учебни дисциплини - наказателен процес, изпълнение на наказанията и международен наказателен процес, както в СУ „Св. Климент Охридски“, така и във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“.

Представеният монографичен труд, останалите публикации, както и цялостната научноизследователска и преподавателска дейност на гл. ас. д-р Георги Митов ми дават основание да направя категорично положително

заклучение за избора му на длъжността „доцент” по научната специалност „Наказателен процес”. Поради това убедено препоръчвам на Факултетния съвет на Юридическия съвет на СУ „Св. Климент Охридски“ гл. ас. д-р Георги Митов да бъде избран на тази длъжност.

30.03.2013 г.

Доц. д-р Гергана Маринова